

Ἐκ τῶν οὐσ. *γκουργκοῦλι*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γκουργκοῦνι*, καὶ *βάρεμα*.

Τὸ κτύπημα τῶν ἀστραγάλων: "Οὔτως βιάζεται, πάει τὰ πόδια του στραβὰ καὶ πάει τὸ γκουργκουνοβάρεμα γόνα κι ἄλλο γόνα (πάει τὸ γκουργκουνοβάρεμα γόνα = τραυματίζεται συνεχῶς εἰς τοὺς ἀστραγάλους).

γκουργκουλοβάρης ὁ, ἀμάρτ. *γκουργκουνοβάρης* Πελοπν (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκουργκοῦλι*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. *γκουργκοῦνι*, καὶ τὸ β' συνθετ. ἔκ τοῦ ρ. *βαρῶ*.

Ὁ κτυπὼν κατὰ τὴν βάδισιν τοὺς ἀστραγάλους του: Εἶχε ἔρθει 'κεῖνος ὁ γκουργκουνοβάρης ὁ Τσιαλαφοντίνος.

γκουργκούλω ἡ, ἐνιαχ. *γκουργκούλου* Μακεδ. (ΡΙζώματ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκουργκοῦλι*, τὸ ὅπ. βλ.

Στρογγυλὴ πέτρα ἐνθ' ἄν.: 'Ιὰ κάτσι καλά, γιατί θὰ πάρουν τ' *γκουργκούλου* Ριζώματ.

γκουργκουλωτός ἐνιαχ. *γκουργκουλουτός* Ἡπ. (Κουκούλ.) Μακεδ. (Γρεβεν. Σιάτ. Φυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *γκουργκοῦλι*, τὸ ὅπ. βλ.

Στρογγυλός, σφαιρικός, θολωτός ἐνθ' ἄν.: Κοίτα πῶς εἶναι ἡ σκιπὴ *γκουργκουλουτὴ* Ἡπ. (Κουκούλ.)

γκούρδα ἡ, ἐνιαχ. *γούρδα* Ἡπ. (Ἰωάνν.)

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *gourd* = τσότρα.

Ὁ ξηρὸς καρπὸς τῆς λαγυνοφόρου κολοκύνθης, *νεροκοκλόκοκκος*, ὁ ὁποῖος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν σπερμάτων του χρησιμοποιοῦται ὡς δοχεῖον.

γκουρλίτσα ἡ Μακεδ. (Γρεβεν. κ.ά.) *γκιρλίτσα* Θράκ. (Ἀμόρ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *gurlitza* = ὑμενοκυνάγχη ἢ διφθεριτικὴ λαρυγγίτις Πβ. τὸ Βουλγ. *gurlica* καὶ *grelutsa*.

Ἀσθένεια τῶν χοίρων κατὰ τὴν ὁποίαν διογκοῦνται οἱ περὶ τὸν λαιμὸν ἀδένες ἐνθ' ἄν.

γκούσα ἡ Ἀθῆν. Α. Ρουμελ. (Μέγα Μοναστήρ.) Εὐβ. (Ἀκρ. Γραμπ. Κάρυστ. Ψαχν.) Ἡπ. (Δερβίτσ. Ζαγόρ. Κόνιτς. Κούρεντ. Ξηροβούν. Πλατανούσ. κ.ά.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Κεσάν. Σουφλ. Τσανδ.) Μακεδ. (Βόιον Δάφν. Καστορ. Κοζ. Νάουσ. Φλόρ. κ.ά.) Μέγαρ. Πελοπν. (Καλάμ. Κερπιν. Κλειτορ. Κυνουρ. Λεβέτσ. Λιγούρ. Μεσσην. Πιάν. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀρτοτ. Φθιώτ. κ.ά.) — Λεξ. Κομ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Λεγρ. Ἡπίτ. Μπριγκ. Βλαστ. 397, 428 Δημητρ. *γκούσα* Ἡπ. (Δερβίτσ.) Θεσσ. (Ἀνατ. Ἀρματολικ. Βαμβάκ. κ.ά.) Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μακεδ. (Ἀρκοχώρ. Λόφ. Μοσχοπότ.) Πελοπν. (Οἶν. Τριφυλ.) *γούσα* Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Θεσσ. (Καλαμπάκ.) Θράκ. (Αἰν.) Μέγαρ. Πελοπν. (Λακων.) *γκούσια* Ἡπ. (Βίτσ. Κουκούλ. Πάργ.) Θεσσ. (Συκαμν.) Μακεδ. (Βέρ. Βόιον Γαλατ. Δαμασκ. Καστορ. Σιάτ.) *γούσα* Ἀθῆν. Θράκ. (Αἰν.) Πειρ. Στερελλ. (Φθιώτ.) — Λεξ. Βερ. 170 Περίδ. Βυζ. Λεγρ. Ἡπίτ. Μπριγκ. *γούσα* Μακεδ. (Σισάν.) *ἀγκούσα* Θεσσ. (Ζαγόρ. Μηλ.) — Λεξ. Δημητρ. *ἀγούσα* Σκόπ.

Ἐκ τοῦ Ἀλβαν. *gushë* = λαιμός. Πβ. καὶ τὸ Κουτσοβλαχ. *gushë*. Βλ. G. Meyer, Neugr. Stud., 2, 23 καὶ G. Murnu, Ruman. Lehnw., 24.

1) Πρόλοβος πτηνῶν, ὀρνίθων συνήθως Εὐβ. (Ἀκρ. Ψαχν. κ.ά.) Ἡπ. (Κόνιτς. κ.ά.) Θεσσ. (Ἀνατ. Ζαγόρ. Συκαμν. κ.ά.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Κεσάν. Σουφλ.) Μακεδ. (Βόιον Κοζ.) Μέγαρ. Πελοπν. (Βούρβουρ. Καλάμ. Κυνουρ. Λακων. Λεβέτσ. Λιγούρ. Μεσσην. Οἶν. Πιάν. κ.ά.) Σκόπ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀρτοτ. Φθιώτ. κ.ά.) κ.ά. — Λεξ. Κομ. Βερ. 170 Γαζ. Περίδ. Αἰν. Λεγρ. Μπριγκ. Βλαστ. 428 Δημητρ.: 'Ὁ ἀλόχτερας ἔχει τὴ γούσα του γιομάτη καλαβόκι (ἀλόχτερας = ἀλέκτωρ) Μέγαρ. Τήρα αὐτὸ τὸ πουλλί, κοντεῦ' νὰ σκάσ' ἡ γκούσα τ' Ψαχν. "Εσφαξα νιὰ κόττα κ' ἦταν ἡ γκούσα τ'ς γεμάτ' στάρ" Ἀκρ. Εἶχι νιὰ γκούσα αὐτήν' ἡ πέρδικα γιομάτ' χαλίγια Αἰτωλ. Κατ' θὰ τ' στάθ'κι 'ς τὸν γκούσια αὐτὴ τ' γόττα κι κάρ' ἔστ' σὰ χαζεῖ Συκαμν. Συνών. γοῦλα, μάμα, σγάρα. β) Μεταφ., στόμαχος ἀνθρώπου Ἀθῆν. Εὐβ. (Ἀκρ. Στρόπον. Ψαχν. κ.ά.) Μακεδ. (Σισάν.) Πειρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά.: Δὲν εἶναι γιὰ τὴ γούσα σ'! Σισάν. Γέμισε καλὰ-καλὰ τὴ γούσα του κ' ὕστερα μᾶς ἔβρισε Ἀθῆν. Τοῦ κάθησε τὸ φατ' 'ς τὴ γούσα καὶ πρήστηκε Πειρ. Μ' ἐπιασ' ἡ γκούσα (μοῦ ἐπῆλθε κόρος) Αἰτωλ. "Ἀμα τρώεις πατάτις, τὸν πιάν' ἡ γκούσα αὐτόθ. Ταμαχιάρης αὐτὸς ὁ Γιώρ'ς, οὐλα γιὰ τὴ γκούσα τ' τὰ θέλ' (ταμαχιάρης = ἀπληστος) Ψαχν. Τοῦ διόλ' ἡ γκούσα τοῦ θέλ' κι διαλιχτό (δὲν τὸν φθάνει ὅτι φιλοξενεῖται, ἀλλὰ θέλει καὶ ἐκλεκτὸν φαγητόν, ὁ διάβολος) Στρόπον. Συνών. γλοῦπος, γοῦλα. γ) Μεταφ., προσφιλὲς παιδίον, θωπευτικῶς κατὰ τὰ συνών. *καρδεῖα-μάτια-ψυχὴ μου*. Μακεδ. (Σισάν.): "Ελα ἰδῶ, γούσα μ'! 2) Οἶδημα τοῦ βρόγχου, βρογχοκλήλη, ἐπὶ ἀνθρώπου καὶ ἰδίως ἐπὶ χορτοφάγων ζώων προσβαλλομένων ὑπὸ τῆς νήσου διστομιάσεως, ἀβδέλλας Ἀθῆν. Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Εὐβ. (Κάρυστ.) Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. Πάργ.) Θεσσ. (Καλαμπάκ. κ.ά.) Θράκ. (Σουφλ.) Μακεδ. (Βόιον Ἐράτυρ.) Πελοπν. (Κλειτορ. Μεσσην. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. — Λεξ. Βερ. 170 Γαζ. Περίδ. Βυζ. Λεγρ. Ἡπίτ. Βλαστ. 397 Δημητρ.: 'Σ τὸν κάμπον βγάν'νι γκούσα οὐ κόσμους Αἰτωλ. "Εβγαλι μιὰ γκούσα 'ς τὸν λιμό, πὺν δὲ βγαί'ν' ὅξου Ζαγόρ. Εἶδης τί γκούσια ἔβγαλι ἡ Λένκου ἀπονκάτου στοῦ λιμό τ'ς; Κουκούλ. β) Πληθ., φλεγμονώδεις ἀμυγδαλαὶ τοῦ λαιμοῦ, ἡ ἀμυγδαλίτις Μεγαρ.: Εὐρῶνι γιὰ τίς γούδες. 3) Ἡ ὑπὸ τὸν πώγωνα καὶ τὴν κάτω σιαγόνα παχεῖα πτυχή τῆς σαρκὸς ἀνθρώπου Εὐβ. (Καλύβ. Κάρυστ.) Ἡπ. (Δερβίτσ. Ζαγόρ. κ.ά.) Θεσσ. Θράκ. (Τσανδ.) Μακεδ. (Καστορ. Κοζ. Νάουσ.) κ.ά.: Μωρέ, γκούδες πὺν ἔκανες! Δερβίτσ. Παχ'νιν κι κρέμασιν γκούδα Κοζ. Συνών. *πρὸ γοῦλι*. 4) Τὸ ὀπίσθιον σαρκῶδες μέρος τῆς κνήμης, ἡ γαστροκνημία Μακεδ.: Σκ'φούνια εἶχαμι γιουρτ'νὰ ἴσαμι τὴ γούδα κιντ'μένα Μακεδ. (Λόφ.) Συνών. ἀγκούλα 4, ἀντζα 2α, γάμπα 5) Ὁ χῶρος ὁ περικλειόμενος ὑπὸ τοῦ κολοῦ τοῦ σχηματιζομένου ὑπὸ τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ στάχυος πρὸ τῆς ἐκφύσεως Ἡπ. (Κόνιτς.) Μακεδ. (Βόιον): Τοῦ στάρ' εἶμι 'ς τ' γκούδα τ' Κόνιτς. 6) Κράμβη Ἡπ. (Ζαγόρ.) Συνών. γοῦλα 1, *κουροῦκλα*, *κορμπολάχανο*, *μάπα*, *μπρόκολο*, *φνλλάδα*. 7) Ἡ φλούδα τῶν κολοκυθιδῶν, καρπουζιδῶν καὶ πεπονιδῶν Ἡπ. (Ξηροβούν. Πλατανούσ.) 8) Μεταφ., ὁ ἄμυαλος, ὁ ἐπιπόλαιος Ἡπ. (Πλατανούσ.): Τό 'χ' γκούσια τοῦ κιφάλ'. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκούσα Ρόδ.